

Menzilinde Hüsrânın

– GülsenTunçka · 17 Ocak 2019

Ben onurlu sevmeni özleyip de dururdum
Hiç aklıma gelmezdi menzilinde hüsrânın
İhanet yükü mazim yoz efkarın, kururdum
Sevdam böyle bilmezdi menzilinde hüsrânın!

Bunca yaşanmışlık var çıkış yolu olmayan
Edep erkanın ile meftun solu bulmayan
Dillenmez bu dudağım gözümde tütsen bile
Ateş olup dağlan-san sevdanı katsan dile!

Göğe saldın nidamı bin kararttın gecemi
Derdine yolcu-muyum çok sararttın nicemi
Yerle yeksan güvenim sevdan nahoş, yığılmaz
Sıkışıp kalan benim hemhal olup sığılmaz!

Kader deyip de geçme zulmün sebebi sensin
Vefa'ma keder gönlün sus ki, edepli densin
Şimdi, nisyan zamanı böyle giderse dilim
Koymaz, külünde anı çırparak iki elim!